

המאסף

לשתי תקופות האחרונות

משנת

התקמט

7 Nebst einer deutschen Zugabe.

Königsberg und Berlin, 1789.

In der orientalischen Buchdruckerey.

זמכתבים

צד

ר' ים

קלד	י - ל	אבות / ד' / כ'
קסה	ר' ירמיה הנזיר	האביב
רכא	י - ל	מב' לחדש האביב
רסה	חפשי	לכבוד תואר פני רמב"מ
רנו	ר' הירץ וויזל	בחיות המלך געצרג מתליו
רפא	י - ג	עלי עין
רכב	הנ"ל	חזות קשרה
	ר' יקדוה הלוי	קנה על חורבן בית ה'
שכא	רבנו משה בן מנחם שכא	ותרגמו ברשון אשכנז
של	י - ל	מכתם
שנא	ר' הירש גארשמיד	לפתרון החדרה בחודש כסליו
שנב	ר' הירץ וויזל	על חסדי באויל
שגד	ר' צהרן האללי	האפס
שעב	ר' יוסף טראפלאוויץ שעב	דשתנורת האדם
שעג	הנ"ל	היי האדם
—	הנ"ל	סמים מובתרים
—	הנ"ל	הבטחון

משלי מוסר

רכא	י - ר - ע	החולעת בגמנה
רמז	הנ"ל	הרבורה והנמלה

קורות העתים

דברי הימים לאי סינליוען ר' יוסף בר"ה בר"ן קאט

המאסף

התקומם

שתי תקופות האחרונות

אבות • ד • כ •

אל נא בפוס תתן עין

אם חדש הוא או אם נושן :

שים תשים עינך בפיו

כי יש חדש מלא ישן :

גם ישן בו משקה אין

• ל •

הוציא

ערים

מעול

נוגדים

אש

אשר

איש

אחוריו

הישר

מעמי

האשר

לנבי

הומה

נגידים

פה

אש

בראות

ניאוריו

האש

יהיה

מחכה

עושים

המאסף

חדש ניסן תקמט

שירים

האביב

הצנים נראו בארץ / ואנכי למה זה אחשה ? אשחק לך
המון קריה משכנות באון וגאון / אפרד מעליכס
ערים נשגבות / למה אראה בכם משרים ידכאו תחת ידי
מעול / והולכי נכוחות ילכו שחוח לפני בני בליעל ? עזרת
בוגדים / באין מעזר לרוחם לקבוצ' הון יען בתוכם הכסף יענה
את הכל ; מגוריה מקנרים איש באחיו מבלי משים לב א הטוב
אשר חלק ה' להם בעולמו להקענוג בו ולהתעלם באהבים יחד
איש עם רעהו / ישימו זהב כסלם ויבקשו להם תאות מדומות
אחווים בריב ומדון / וכל איש ברעהו יתלון / לאמור : לי
היתרון / לבינה / לי הכסף והזהב • — אישים לדרך
פעמי / אלין בכפרים / שמה אמלא מנוח לנפשי / שמה אמלא
האזר האמתי חף בלי פשע ומנוקה בלי עון • איך יתפאר
לבני בקרבי באת חפשי מבית כלא / בהשלך מעלי מוסרות
הזמה / קול פחדים עוד לא יבא באוזני / לא אשמע עוד קול
נגידים ידברו בגאון ובו לנגדי • מה נחמד למראה הכבר הזה ?
פה אשכ דרוור כי דרוור הוא לכל יושביו / אן תתהלכנה מזימותי
בראותם את כל המראה הגאון הזה / את אשר הכין לנו הבורא
ביצוריו • עיני ישועטו בין תלמי השדה / כמראה הלהב מתוך
האש יבריקו לעומתם יזים ופרחים משולבים / באות נפשי אשאף
ריחה האלה לאפי כרוח הלבנון / איך יתגאה רוחי כי מאתך
מחסה לי ומנן בעד חיי המלשינים המרגלים צריעיהם רעה /
עלומים מספר הרונייהם אשר מהם להם למערה • שם אבנה במר

(קצו)

נפשי כי ראיתי רבים ישרי לב לעצמ יונלו / פה נפשי תגיל
בה' חשים בישועתו :

פתאום השמש באה לעיני / עודה צהור יפיה תשלח קרניה
לנגדי / עודה משחקת לעומתי / הלוך וירוד ימה /

ואיננה / היא אשר רבה משטרה עלי ארץ / המשפיעה רב טוב
לחבל ויושביה / עונה את מעונינו / להקיף מעגלה להאיר
לעם היושב ממולי / גם המה יתענגו בזיו כבודה / ואנכי עיף
ויגע מעבודתי אשוח בשדה בין הערבים השקולים עלי יבלי
מים / פה אשכב למעדות בין חזיר וקנה לקול המית הנחלים
תזילנה אננים י'ה' אהי ! נפשי יודעת מאור כי מידך ואח לי /
מאהבתך לנו / ומאשר יקרנו בעיניך עשית לנו את כל החיל
זה / איך ימלא פי תהלתך ולשוני תדבר לדקותך ? —

הרליה כסה פני הרקיע חושך / תחת כל השמים דממה
מסביב לי / תבל ויושביה נחים שקטים מעבודתם /

איך ינעם לנפשי החלונן פה תחת השיחים / פה רוח ימה יסור
לאפי ריח כפרים עש גרדים / האילנות אשר יסובבוני המה
ינטשו פארותיהם / עוד ירנו חושך ואפלה סביבי / ועתה איך
תשמח נפשי מזהר הירח המליץ מבין סבביהם לעומתי / איך
באה למראה כי יופיע אורי עלי גלי הנחל מנובה נגדי וזהילו
פני / איך ישתומם לבי אם אבחן למה זה תדום הארץ ומלוואה ?
האילנות כי ינועו לי ענפיהם בנחת ימחאו / קול מרזות המים
כי ינוסון לאט ילכו / מי זה אמר ויהי ? יוצר כל כזה עליהם
לבל ישנו את חקם / לבל הפריע שוכני תבל ממנוחתם .

הרב משוש לבי כי אראה בעלי חיים למשפחותיהם כי ישמחו
וכי יעצמו נועם השקט והשאנן / מבלי יגורו מבני

אדם ינתרו בין קנה וסוף / הדגים בימים ובנחלים / תחת
כי יומם חתו למו לבל יהיו לבו לפורשי מכמורת / לילה כי
יביטו ממעונתם / ויראו את הארץ כי שקטה / אז גדודים
ינאו וידלגו הנח והנה / בעלי כנף למיניהם בראותם כי הלילה
להם למחסה בפני המורים עליהם בחלים / מבין עפאים יתנו
קול / מחירם / לא אשמע קול שרים ושרות / ראה גם זה

מרחמי

(קצו)

מרחמי ה' עליהם אשר נתן לכם הלילה למשיבת נפש / תחת
כי היו כל היום בפחד ובמורד לבב מפני חמת המליך /
השתעשעו ! וגילו ! כל עודכם בטוחים כי לא יעלה הכורת
עליכם ; אך השמרו מאוד לנפשותיכם / שחר כי יבקע , ואור
לכם ולכו / כי עמו שודד יבואכם .

אם פה במערכה בשדה חדוה ושמחה יעשרוני / למה אתאונן
לעוזב תשוקת הנליות / אשר השיגם לא אוכל בלי
חסרון רעני איש כערכי . גם לו נתן ה' חלק בארץ / כמוני
כמוהו אל אחד בראנו / ובמה כחי גדול לבוך אותו להיות עבד
לי ? אם פה בנאות דשא נוה שלו ושאלן שפעת ברכות יסובבני /
למה אחפץ לקנות רכוש / לצבור הון / לבנות עירות , לרכוב
בזבים ובפרדים / מעשה תעמועים הכל אין בס מועיל /
מקושרים בריב וקלון . עלץ לבי בקרבי אם אשמע קול התור /
צרין יחד עוף השמים אשר לקולם עזים ירננו / תתעדן נפשי
לקול לללל כנפיהם . תהי זאת משכורתכם , אתם רעים אהובים !
תחת כי הייתם שעשוע לבפשי וכי שרתם לפני כל הלילה /
איעלכם ועוזב לכם , החישו מפלע לכם בערם עפעפי שחר
יבשרו וריחת השמש / פתאום עריצים הנאמנים לדם נקי
ירדפכם ורע לכם .

עצי היער ינועו הנה והנה / אביטה — ראה זה חיה
לעומתי , לנוגה הירח הנה הוא דומה לזבי , בא לרות
לאאוננו ולשתות ממימי הנחל . איך תואר מראהו נאוו ? איש
קל גם ברגליו . אמנם ! מה יתרון לו בכל אלה ? מי יודע
אם מחר לעת כואת עודנו בחיים ? השמש יאל על הארץ /
וארחות רובי קשת עריצים מסביב לו / יסיתו בו כלביהם /
יכפהו לעוזב משכנו ולרוץ תועה על פני השדה עד כי רגליו
ילאוו / והוא נופל עיף ויגע / ינופפו עליו כלי חמסם /
יהרגו ולא יחמלו . אכורים ! למה זה תרדפו באף לאשר לא
במלכם רעה ? התחסנו כי על כן נתן ה' אתכם למשול על
חית השדה החלושים למען השמידם מעל פני האדמה ? למה
לא יכמרו רחמיכם עליו בשמעכם את קולו מר צורח , בראותכם
איך פניו ינידו כי במענה רך תחנניס יבקש להציל נפשו מיד

עשקי

(קצח)

עשוק / ולו אין משפט מות • אמנם ! למה זה אחמה ואחפלא
מדוע ככה אחס עושים לחיתו יער / אס גם לבני אדם כמוכס
רשעס / תקנאו איש באחיו / ואיש את רעהו תרדפו /
תלפנו לנקי חס / למען הכרית זכרו מן הארץ •

מה נעים חלקי ? ומה יפה גורלי ? כי נעתי אהלי פה
הרחק מעיר / לא אראה עוד חמס וריק / לא אשמע
עוד קול יללת הגברים כי ילעקו מפני לוחזיהם ואין מושיע
להם • למה אשאף תשוקותיכם המסוכים בחמת פתנים ? צס
תעוררו עיני האנשים ההולכים לקומס בלתי הבין אחריתם ולא
ידעו כי בנפשותם הוא ; המה יתאוו תאוה להרביית הונס /
לבנות בתים / ולעשות להם שס בארץ / לא כן עמדי • ראיתי
איך רבים חללים הפילה האביונה הזאת / ראיתי איך רבים
חובקי תענוגות חרפו נפשם למות למען השיג תשוקתם אשר
המה מאכס ומאפע ; עודס יאמינו כי טובס צכפס / ונפתחס
איננו מאומה בידס • בוערים ! העל זאת השלכתם את נפשכם
מנגד למען אסוף קורי עכביש אשר המה לכם לא לעזר ולא
להועיל / רק לבזות ואחריתם מרה כלענה ? הלא טוב לכם
שבת פה ולהשביע נפשכם מעוב הארץ • האכרים / עובדי
אדמה / ורועי הלאן כלס על משכנותם ינוחו מנוחת צח /
אין רעה במגורס / כי מה זה יעלז רוחס ? אין קנאה
באהליס / ואין תחרות בנויהס / ידיהס נקיס מחמס / יודעיס
כי יעד ה' אותס לעשות מלאכה ולעבוד אדמתס / בשמחה
וצטוב לב יעבודו / קנין ומסחר רב כל יחבלו / תתעב נפשס
לברבורים אנוסים / יודו לה' חסדו על אשר נתן להם אוכל
למכביר / את אשר הולידה והצמיחה הארץ לפניהס ; תחת כי
עבדו אדמתס ישבעו לחס / יריקו עשב השדה / ואת היותר
יחרימו • לקול צפור השמים כי יומרו בקול יעירו משנתס /
שחר כי יגה שביב אשו ימהרו ויחישו לפעלס • איך תתעדן
נפשי בראותי פה הנורמים עודרים כרמיהס / האכרים יפתחו
וישדדו אדמתס ; פה על ראש הגבעה הלאן רועיס על
ידיהס / פה בשדה בענדס / את פעל ה' יביעו איך מקלה
השמים השמש ילא על הארץ יורה חיליה עלי מורעס / יחדיו
ירננו

(קצט)

ירננו בנאון ה' / תבורך חלקתם בארץ השקט ושלום במשכנותם /
בעמל אנשים הרבים אינימו / ועם בני אדם הענוגים לא
יבועו / נומר והלל ירננו זדקות ה' / וחסדו לבני אדם יודיעו •
ירמיה הנזכר •

קורות העתים

דברי הימים והקורות לאי סיציליען •

סיציליען אי גדולה בים האמנעי (דאס איטאליעניס
אזער) / והיא כדמות משולש אשר על כן
נקראת בלשון יון טרינאקרא וטריקעטרא / בנוליה / בפאת
למונית ארץ איטאליען / בדרומית אפריקא / למזרח הים
היוני (דאס גריכסי אזער) / ולמערב האי זארדיניען •
ולשון ים הנקרא לשון מעסינא יסרוד סיציליען מאיטאליען •
באי הזאת היו לפנים ערים רבות / ונתחכם זיראקוס הכיר /
עיר בצורה ויפה מאוד על חוף הים / ויושביה עשירים ואנשי
ס • הוסדה מן ארכיאס איש קארינעי בשנת ג' לפ ב' מאות
תשעים וחמש / ובהגדלה נחלקה העיר לשלשה גבולים •
המכוניס אכראדינא וטיבע / והאי הסמוכה עליה מאוד •
ואשר חונכה ע"י גשר את שאר העיר / ועל האי הזאת בנו
בנינים גדולים והיכל המלך / אחרי כן הגדילה עוד והוסיפו
עליה עוד שני חלקים / בשמות נעאפאלים ועפיפאלים •

אזיש היה בארץ סיציליען ושמו יעלאן / ועיר מולדתו
יעלא / איש גבור חיל ורב פעלים / כי הוא
נלחם את מלחמות היפאקראטעס מלך יעלא / ובכל אשר
הפנה השביל • והיה אחרי מות המלך / ותבער בלב יעלאן
התשוקה למשול / אך לא אבו אנשי ארצו למשוח אותו עליהם
בטוב לבב / וילחם עמם ויכבדם תחת ידו וימלוך עליהם
בחוקה • אחרי כן לבד גם את זיראקוס וימלוך גם / ואח
יעלא

יעלא נתן לאחיו היערא • בימיו עלה קסערקסעם מלך
 פרס / ויקשור קשר עם אנשי עיר קארטאגא וילחם בסיויליען /
 ויזר על העיר הימער־א / וילך יעלאן לקראתם ויכס • בכל
 זאת לא רם לבו ולא אבה להנקם באויביו / רק שאל מהם
 ב' אלף טאלענט־א * / אשר כור לצורך המלחמה / וישניעם
 אשר לא יזכו עוד את בניהם להאילל זאטורגוס * * •
 ויעש עמהם שלום • ויהי ככלות המלחמה וישוב יעלאן
 לזיראקוס / ויקהל את כל אנשי העיר / וישאל להם אם רוצים
 המה את מעשיו * * * • / ואם יש ביניהם איש אשר לבו פונה
 מעמו / אז אשר יאשים אותו על דבר אשמה ומעל • ויענו
 כל הקהל פה אחד / כי לבם שלם עמו וכי לא ידעו ממנו שום
 דבר רע / ויחדשו המלוכה אחרי כן ויהנהגו מאוד / וכל
 הארץ היטה שמחה קחת ממשלתו / כי מלך עליהם בחסד
 ונתחם לבב / ויעש אך משפט וזדקה בארץ • וימלוך שבע
 שנים וימת / ויהי כבי ומספד גדול בכל הארץ / וימלוך
 היעראן אחיו תחתיו בשנת ג' אלפים חמש מאות שלושים
 ושנים • ויהי בתחלת מלכותו אכזר ורשע מלא גאווה ורמיה /
 ולא הלך בדרכי אחיו / אכן אחרי כן העיב את דרכו
 הישר לכת • בשנה הראשונה כשבתו על כסא מלכותו חרה
 אפו על פאליצעלעם אחיו / כי אמר אשר הוא זודה לקחת
 את נפשו / ויהי תמיד ריב ומדון ביניהם • ומלך אגריגענט
 הוא טהער־אן / אשר לקח בת פאליצעלעם לו לאשה / החזיק
 ביד חוקנו / ויהי שגאה ומלחמה בין מלכות זיראקוס ומלכות
 אגריגענט ימים רבים עד בוא החכם זימאנידעס / ויעש
 ביניהם

* • הוא בערך חמש עשר אלף ר"ט למנות שלנו •

* * • זאטורגוס (הוא הנקרא שבטאוי) אחד מאילי הבונים אשר אחרי
 עליו שהוא מלך בשמים ובארץ (אולי שנעבור זה נקרא מולך בספרי
 הקודש) עד בוא יופיטער בנו (הוא הנקרא צדק) וינרשבו וישג על
 כסאו / וילך אחרי כן לאיטאליען / וילמד לבני האדם אשר היו עוד שם פראים
 בימים ההם לעבוד את האדמה / ובני קארטאגא אשר ילאו מבני כנען נחלו
 לו כנים ובנות •

* * * • על דרך ברנות ה' את דרכי איש •

בנייהם פשר / ויחמתן היעראן עם נת טהעראן / ויהי
שלוש בנייהם מן היום ההוא והלאה .

היעראן היה איש חלש וחולה תמיד ויקץ בחייו / ויזן לקרוא
אליו אנשים חכמים ויודעים להיות מאוכלי שלהנו
ולהשתעשע עמם . ויהיו אליו זימאגידעס ופינדאר ועוד
אנשים אחרים מחכמי יון . ויהיו לו למורים וידיכוסו במעגל
טוב ובדרך כלולה / תחת אשר בראשונה שחת את דרכו /
וינחמו אותו בחליו במחמתם ובדבריהם . ויחי היעראן אחרי
המלכו שנים עשר שנים וימת / וימלך טהראזיבולוס אחיו
תחתיו / הוא היה איש רשע ובלעל / וישמע לעצת הנערים
אשר גדלו איתו ולוקנים לא בעה און / וירע מאוד לעשות
ויבזל ויחמוס את עמו וימית רבים על לא חמס בכפס / כי
נפס האדם כדומן נחשבה לו . ויהי שנוא ומתועב לכל ארצו
ויקשרו עבדיו עליו קשר / ויזורו את העיר זיראקוס וילכדוה /
ויגרשו את טהראזיבולוס * ויהי לחוק בזיראקוס לחוב את
היום ההוא מדי שנה בשנה ולהודות לאליהם על אשר הילוס
מיד שוסס . ויפסלו דמות יופיטער מאבן שיש / ויזבחו לו
בכל שנה ביום ההוא מאה וחמשים שורים . וסבי סיזיליען
מן העת ההיא חפשי / ולא נשאה עול מלכות / עד אשר
בא דיאניזיוס ויתן עליו על לאוריהם . וטרס נדבר ממעשי
דיאניזיוס / נזכיר דבר מה מאיש פישאגאראס אחד מוגדלי
חכמי יון אשר קנה לו שם תפארת במחמתו ונתבונתו /
ומקורות חייו מתלמידיו .

זאמאס * היתה עיר מולדתו / ואחרי עברו מקומות
ומדינות רבות למען קבוצ דעת ותבונה שב אל
ארץ מולדתו / אכן לא ישב שם ימים רבים / כי קנה נפשו
במשלת

(*) **זאמאס** הוא אי גדולה ופורים בין איי אלישה הנקרא בלשונם
ערספאנטעס נס ים העגנאי / שציינו ים האיים / כי יש שם
יותר מן אלף ות"ק איים / או ארכיפלגאגוס / שהוא נ"ב שם כולל כל
ים אשר יש בו איים רבים .

נמשלת פאליקראטעס האכור *) ; אף כי לא עשה לו
עול , ונהפוך הוא אשר התהלך עמו כאח וכריע ויתן לו
מתנות , בכל זאת לא אבה פטא:אראם שבת בארץ אשר
אנשיה עבדים ונושאי עול גדול תחת יד איש חמס • ויתיעץ
וילך לאיטאליען , וגם שם לא תקע אהלו במקום אחד , כי
אם הלך ונסע ממקום אל מקום ויגדל ה'יש מאור וילך שמו
בכל הארץ • וכל יושבי הערים הקרובים באו אליו ללמוד מפיו
חכמה , מספר תלמידיו היה תמיד כארבע או כחמש מאות ,
ולפני קחתו אותם , נהגם לדעת הישנם מוכשרים לשמוע תורתו ,
וחמש השנים הראשונים לא נתן להם רשות לזכות או לפנות
פה בלמדו אחס • תלמידיו כבדו אותו מאוד מאוד , ולמען
תת מופת אחיז וחוק לדבריהם בהתנכח עם איש לא יגעו
למנוא תוסיה ומומה , רק אמרו רבנו אביר ככה • ובאמת
בזה עזרו חוק לחטוא בנפשות , כי לא יאות לאיש חכם
להאמין בדבר התולה בדעת טרם חקר והתבונן ויגע לבוא עד
תכונתו • לא לחנם נתן ה' צו לב לדעת ועינים לראות , הלא
גם שפתי כסיל ועצר דוננות את אשר שמעו מפי תלמידים ,
וכבר אמר החכם מכל אדם , כתי יאמין לכל דבר וערום יצין
לאשורו של אותו העיין ששמע , החכמה לו לקו , והתבונה
לו להביל המדה , המה לפניו ילכו , ולאורם ילך בנתיב
הישר והאשר :

מירם בנות ארביאם את זיראקום כאשר זכרנו למעלה ,
הלך לעיר דעלפאם בארץ יון , לשאול ולדרוש
באילי אפאללח , אנה יבנה את העיר , וכבואו שמה מלא
גם את * * * מיסעלוס שר נא אכאייא לדרוש גם הוא את
פי

*) הנושא הנכבד תרגם השם היוני טיראן בשם העברי אביר • והאמת
כי שם זה הונח בימי קדם על כל מושל יחיד , אשר תענו אנשי
ארצות האלו , כי אמרו שזה נגד המרות האנושית , אבל רוב מחשבותיהם היו
ע"פ הנהגת הזקנים , כנחמיות הכנסיות (רעפובליקן) החזויים עתה • וגם
אחרי כן אשר הורגלו במלוכת מלך , ורבו המושלים היחידים גם בארצות
ההם , נאשר זה השם על מלך אכד ובלעל בלד , המהוה צעיר עבדיו •
דברי המאמרים •

פי האליל על ענין כזה / אנה יבנה הוא את עירו קראטאן .
 ויורה להם כהן בית אפאלא את המקום על פי האליל /
 ויוסף לשאול להם איזה עוב יבחרו לעריהם אשר הם בונים /
 ויבחר לו ארכיאס עושר ומיססעלוס חבר לו בריאות / וכן
 היה כי ייראקוס היתה אחת מהערים אשר עשתה לה
 שם בעשרה / וקראטאן היתה אס אנשים בריאים וחוקים /
 על כן יאמר שם : בריא באיש מעיר קראטאן .

השמר נא / ידידי הקורא ! פן תחשוב כי היה ביד כהני
 אליל למלאות חפץ איש ולהודיעו עתידות על פי
 סערא דשמאליה / כי לא מחכמה יאמר זאת . וכבר אמר
 החכם האלהי נר הגולה רבנו משה ז"ל בר מימון ז"ל על כתוב
 מכשפה לא תחיה / אלו היה ממש במעשה כשפים לא אסרתו
 התורה . כל מחשבות האדם ותחבולותיו לאון ואפס נחשבו
 וכל רעיוניו ועשתנותיו הכל אס לא רגס ה' ביום בראו את
 תבל . כאשר עלה על רגון ה' לקרוא ארץ וחי צומח ודומם
 מן תוהו ובוהו יעץ את כל אשר יהיה באחרית הימים / ואת
 אשר יעץ ה' לא יפירונו על דברת בני האדם והבליהם / ולא
 ינחם על כי רעה הוא בעיני אנוש קצר שכל / כל דבר קטן
 או גדול אשר היה או אשר יהיה עד שנים אין מספר נקשרים
 ואחווים איש באחיו / המה חוליות השלשלת הגדולה הנקשרת
 בכסא ה' / אשר ארוכה מארץ מדה / לא שופקה עין אנוש /
 לא יערכנה ולא ישיגה בן אדם . החוליות האלה קמיד איש
 את אחיו יתמוכו / הראשון יוליד את השני והשני את השלישי /
 וכן עד אין סוף . מקרה ופגע אין תחת השמש / רק הכל
 בעצה ובתבונה . אס רעב ודבר בארץ / אס שוד ימית כחאוס
 ואנשים רבים ילכדו ברשתות המות ולפני עתם יובלו לקצר /
 או אס ינחם גבור מלחמה את אויבו ויולך רבנות לטבח / גם
 איש פרעו כי יעני או יעשר / כי יחלה או כי יהיה בבריאה
 תמידית / כל אלה ילדי שכל הס / לא תשיגוהו עין ולא יגיעו
 אנוש . וזה טעם מאמר חכמינו ז"ל אין מול לישראל / כונתם
 לומר שכפי אמונת ישראל הקדושה אין שום דבר תולה במול
 עור / אבל הכל בידי ה' / וכל המאמין בשעות כזה הוא עובד
 עבודה

עבודה זרה • איך נשחק ונלעג לאיש עובד אלילים משתחוה
לדמות והב וכסף ומתפלל לאל לא יושע / אם בשחר נעבוד
אליל חרש אשר הולידה הכסלות וגדלה האולת ; נשא בחיקנו
רעיון איל ונאמר וך אנחנו • חלילה ! אין לך דבר שאין לו סבה /
וה' הוא סבה כל הסבות ועלה לכל העלות • ולכן גם אל תנחם באיש
מלפנך ומאנה / בן רמה ותולעה המקנאה להכיר עתידות ע"י
כשפים ודברים רעים / ואב תמלא כאלה בדברי הימים ובספורי
קורות העתים לבוים אשר הלכו בחושך וישימו אולת כסלם /
ידוע מדע כי כל תשובותיו בתחבולות ונערמה • דרך משל
בכהני בית אפאלא (*) שזכרנו / אשר שם היה הבת קול
המפואר מאוד ביניהם (* *) / הנה ידוע עתה שהיו להם מרגלים
כמעט בכל המקומות לתור את מהותה ומהות מנהיגיה ויושביה
טבעיהם ומוניהם ותכונותיהם ומעשיהם / וכשנא אחד מהם
לשאול את פי האליל / היו אומרים לו כל לבו / והשיבו לו
על פי אותן הידיעות הקדומות והוא סבר שהאליל בלה את
אזנם לאמור להם כל כך • דומה לזה בדון שלפנינו / היו
יודעים כי אקלים קראטאן עוב מאוד לברית גוף האדם /
ונדאו מלכס שהאליל אמר להם דבר אשר נבר היה לעולמים /
וככה ידעו כי ויראקו הוא לחוף ים ולכן טוב למסחור ולכנענים
וינבאו לו עושר • ולפעמים כשלא היה להם די באותן הידיעות
למלאו מענה / כמו את תשובתם בעלטה ויחבאו דבריהם
בלישנא דמשתמע לתרי אפי • דמיון בזה כשהלך קרעזום מלך
ליריען להלחם עם בורש מלך פרס / וישלח לדעלפאס לשאול
באליל אם ינלח במלחמה אם לא / וישיבו אותו דבר לאמור :
בצאתך תאבד מלכות גדולה / וכאשר נפל במלחמה בארו

כונת

(*) הוא היה אליל הבית השיר והנגינה / גם אליל הרועים : ובהיות השם
הזה דומה במעט לשמות יבל ויובל הנזכרים בחזרה אשר היו האחד
אבי יושב אוהל ומקנה והשני אבי כל חופס כנור ונגינה / אפשר שבאשר הוצא
לחלל בשם ה' נעשו גם מהם אלילים / כי כל אלילי הנזים המה הנזכרים
אשר מעולם היו אנושי שם / כנזכר בפירוש הרמ"מ (בראש' ד' כ"ב / ו' ד') •

דברי המאספים •

(* *) דאס אראקל לו דעלפאס •

כונת המאמר על מלכותו / ואולי היה מנצח את אוינו / היו
אומרים שהטעם על מלכות פרס שהיא ג"כ מלכות גדולה /
זכיואל בזה רבים • גם יש שאנשי חיות עיר ועיר או משפחה
ומשפחה מבורכת בטובה מה / בלאו מלכס ויכזבו מאמרי ארחקל
על הטובה הזאת לתפארת עירם או משפחתם • וכשתתבונן
ותחקור בספורי העמים יחשבו לך כמעט כל הנוצח בפי כהני
אליל על אחד מג' האופנים שזכרנו / וכאשר יעידון על זה
החכמים בין סופרי הקורות • ואני אהרנתי מעט בזה הענין
לדעתי שרבים נבוכים בדברי האראקעל לבלתי דעת מה לענות
בו • ומעתה נשוב אל ספורנו •

עשרה פרסאות מהעיר קראטאן היתה העיר זיבארים אשר
הוסדה לפני קראטאן / והיא משלה על עשרים
וחמש ערים / ויושביה היו רבים מאוד / כי הגברים אנשי
ולחמה לבד היו שלש מאות אלף איש / וקבדל ותקנאה מאוד
בעשרה ובגבורתה / ותסור מן הדרך הטוב ויהי אך רע •
כל מנחת נפש יושביה היתה רק ללכול ולשחות ולעגוב אחרי
הנשים / ויבלו את ימיהם בשירים ובמחולות / כגון וזמר
ובתאווה נכריה • האישי אשר עשה משחה גדול עשה לו שם כאחד
הגדולים ויאסוף כבוד ותהלה / לרוקח ועבד אשר המליא
הנשיל חדש ינעם לחיד נתנו מתנות ויהללוהו בשערים •
ושחיתו עוד לעשות ולא נתנו לשבת בעיר לא איש עובד מלאכת
עבודה / אף לא תרגול אחד / לבלתי יפריעו אותם משחתם
של שחרית קול הקרגס וקול הקורא • ככה זרעו רע ויקצרו
קרפה וכלמת עולם / כאשר יאמר עוד היום עלי איש זולל
וסובא ומתענג לבלי חק / זיבארישי הוא ? ויהי היום ויולדו
מדון ומריבה בעיר על דבר טעלים שר העיר אשר הרשיע מאוד
לעשות ויהי לאכזר / ויברחו משם חמש מאות איש ויתקעו את
אהלם בעיר קראטאן • וישלח טעלים שמה ויאמר להסגיר
צידו את האנשים אשר ברחו ממנו / ולא אנו אנשי קראטאן
עשות כזה / וילך לקראתם למלחמה בשלום מאות אלף איש /
וזנח קראטאן לא היה רק מאה אלף איש / ובראשם מיאלן /
איש חיל בקרב וגבור בארי / וינלחם ויכס ויהרגם בלי חמלה /
ואחרי כן הלך לעיר זיבארים / ויך את נשיהם וטפיהם ויתר
העם

העם הנשואים בה עד בלי השאיר להם כי אם מעט מזער
 וקה יבארים שממה ימים רבים עד בוא אנשי ממדינת שהעסאל
 יעז וישנו סס • אבל גם המה נפלו אחרי זמן מה בקרב לפני
 אנשי קראטאן / ויהי בהיותם במיזר / וישלחו לאחיהם ארזה
 יון ויבקשו מהם תשובה • ויחמלו עליהם אנשי אטהען ואנשי
 שפארטא / וישלחו להם עשר אניות איבה ויפקידו עליהם
 לאטפאן וקסענאקראטעם / ויושיעו מיד סונאיהם / ויבנו
 עיר חדשה קרוב לעיר זיבארים • ויקראו
 לה טהוריים • (שמה חיו ליוצאם המליץ והעראדאט סופר
 הקורות ודברי הימים) • ויבאו פליטי זיבארים
 וילחצו עם היונים בוני טהוריים / ויכנעו לפניהם / ויגרשו
 היונים את אנשי זיבארים / לבתיהם את להם חלק ונחלה
 במושבות • אחרי כן נתנו את לבם לקבוע להם מלות וחקים
 ישרים למען חוק ואמץ את העיר החדשה • ויתנו עיניהם
 באיש אחד מתלמידי פטאגארג / ושמו באראנדאס / ויהי
 להם למחוקק / וזה מעט מהמשפטים אשר הם /
 לפניהם • (א) לא ישא איש אשה אחרת אם כבר הוליד בנים
 מאשתו הראשונה אשר עודם בחיים חיותה ; כי אמר באראנדאס
 האים אשר לא יאהבו את בניו לא יאהבו גם את ארצו • (ב)
 צוה להעניש את האנשים המדברים סרה ומלשינים את אחיהם :
 (ג) שם עונש לאיש אשר יתהלך עם איש רשע כאח וכריע /
 אף כי לא נודע ממנו דבר רע / וכדאמרי אינשי : אמור לי
 רעך / ואני אוסר לך מי אחת • (ד) צוה אשר ילמדו כל
 הנערים איזה חכמה וידיעה / כי זה נור האדם ותפארתו •
 (ה) צוה להלביש את האנשים אשר ברחו מן המלחמה בגדי אשה
 ולהראותם ככה ברחוב העיר שלשה ימים • (ו) כאשר ידע דרך
 בני האדם אשר יבקשו תמיד חדשות / ויגרעו ויוסיפו וישנו
 את דברי המחוקק / ונעשו ע"י זה לשחוק וללעג ולהלם /
 לכן צוה להרוג כל איש אשר יאבה לעשות מלות חדשה אם לא
 מעלת הוקנים • ויהי בימים ההם וילך השדה ויבאו עליו סודדים
 וירדכו אחריו וינס העירה / ויבוא בחרדה אל חדר הוקנים
 וישני מדין וחרנו על ירכו / ויקם אחד מן הוקנים ואמר :
 אף קעשה זאת / ואחא אמת אל יבוא איש סנה בחדר השלום

חנור חרב / והאיש אשר יעבור עליו דמו בראשו • ויען
כאראנדאס ויאמר : לא עובר דם חנוכי ! משפט מות לויתי
לאיש אשר יעשה ככה • חנוכי אשמתיו את נפשי / וחנוכי —
ויקה את החרב ויתקעה בצטנו • ככה עשה כאראנדאס /
וככה ענש את עצמו על אשר עבר על אחת מחוקי ארצו •
הוא המחוקק / הוא העובר / הוא המעניש / הוא הנענש •

בעת ההיא היה גם איש אחר מתלמידי פיטאגוראס מפואר
בין עם לאַקריאַס / ושמו צ'אלעאוקוס / ויעש להם
גם הוא חקים ומשפטים • הוא צוה לירא ולעבוד
את ה' לא ע"י קרבנות ומנחות / כי אם לבקש אהבתו ורצונו
בעשות הדרך והישר החדש והאמת / כי הם הם דרכיו /
ולכך נבראו בללמו ונדמותו דעת בתבונה ובשכל • וכך היה
אומר בקהל עם : שמעוני אחי ! דרך חכמים שמור תושיה /
ודרך הכסילים תת ובה • חלילה ! השופט כל הארץ יקח שוחד •
לא יחכוץ אלהים בעולה וזנה / כי לו כל חיתו יער / בקר
ולאן ובהמה רבה / אם ירעב מי ימנע ממנו ? ואם יאמא מה
יבצר מידו ? חלילה ! ההוא אוכל בשר פרים ? ההוא שותה
דם עקודים ? הלא אחס האוכלים ואתם השותים • ולמה לו
רוב ונחיצה ? אל נא אחי תרעו הביא מנחה ונסך / כל מנחה
שוא / כל קטורת תועבה היא לו • זאת עשו וחיו / חדלן
הרע / למדו היטב / דרשו אמת / שפטו שלום / כי זה כל
האדם • ככה דבר צ'אלעאוקוס • גם צוה אשר לא ילבש איש ואשה
גנדי רקמה ושמלות אחרות בכסף וזהב / ולא חת ונוס אצודה
ולמידים / כי המה יסיתו לחטוא ולסור מן הדרך הטוב •

מהאיש מילאן / הנגזר מעיר קראטאן שזכרנו לעיל / כתבו
סופר העתים שאל ושתה בכל יום יותר מארבעים
ליטרות בשר ויין / בפרט הסופר פוזאניאס כתב מבזרותו
דברים אשר כמעט לא יאמנו • אך כלם יסכימו צוה שגזרותיו
היתה לו למכאול / כי בהיותו וקן הלך בדרך וירא אלה וגרין
תקועה בה ויחכוץ לשברה / ויתאמץ להפרידה ולחלקה לשני חלקים
בשתי ידיו / ויכול הכדור ארצה ושני חלקי האלה התדבקו ולא
יכול להוציא את ידו / ואיש אין להושיעו ולא יוכל לווע משם /
ויבואו

ויבואו זאבים מן היער ויאכלוהו • מילאן סגב מאוד אחרי
הנשים והמה משלו בו • ככה נברה אשה על האיש אשר נבר
על כל חמיו • ועתה נשוב לדבר בקורות האי סייליען •

אחרי אשר נרשו אנשי זיראקום את טהראזיבולוס ישנו
שאן נבטח בחרשם וילכו הלוך וגדול ויאספו הון רב
בחנואות האדמה ובמקנה בקר ולאן • ויהי אחרי כלות ששים
שנה ויקס איש ושמו דיאניזיוס סופר העיר זיראקום / ויבוא
במרמה ובחכמות / וימלך על הארץ • וכך היה המעשה •
אגריגענט עיר ואם בסייליען לחמה מלחמה עם אחד אויביה
ותשלח אל זיראקום להושיעה • ויתמהמהו וקני זיראקום
לשלוח לה העור המבוקש ותהי העיר במאור ומאור / והעם
אשר בעיר זיראקום ויקף על זקניה על אשר אחרו לעשות
כדבר יושבי אגריגענט • ויקס דיאניזיוס וילך למקום אשר
ישבו שם הזקנים מושלי העיר וידבר אתם קשות לאמור :
בוגדים אתם בארץ אבותיכם ומגמת נפשכם להסגיר כל הארץ
ביד אויביה / ואם לא תשמעו לי לשלוח העור מהר / הנני
אבקש מן העם להפילכם ולהושיב אחרים תחתכם • וירגזו
קהל הזקנים וימלאו חמה ויעשו אותו לשקול סך כסף כפי
אשר שמו עליו אל גנוי העיר לקנס תחת אשר פשע ודבר סרה
נגד הזקנים • וישקול פחיליסטוס אחד מעשרי העיר את
הכסף בעבורו • ודיאניזיוס קם בחמתו וילא אל העם אשר
נאספו נרחב אשר לפני בית המשפט וידבר קבל העם ממנוקות
העיר אגריגענט ומרעת הזקנים / ויאמר כי הם קשרו קשר
עם שר הנבל לדכא כל העניים והפחותים שבמדינה ולמשול
אתם על כל הארץ • וירא כי מלאו דבריו מן בלוני העם /
ויוסף ויאמר : אין מנוס ותרופה להגיל את כל הארץ כי אם
בהגדת הזקנים ולהושיב תחתיהם מנהיגים ישרים ועונים האוהבים
את העם • וישמח המון העם מאוד על דבריו / וימחרו ויורידו
את הזקנים היושבים ראשונה במלכות ויושיבו אחרים תחתיהם •
ויהי אחרי הדברים האלה ויבוא דיאניזיוס במרמה ויסת את כל
יושבי העיר לשום אותם שר צבאם / ויאבדו לו ויעשו כן • אחרי
כן התאונן מול העם כי יש לו בעיר שונאים רבים מקיני הארץ /
באהבתו

באהבה את דלת העם / והמה יכבדו לנפשו / ויבקש מהם
 לתת לו אנשים חנוכי חרב להיות לו למחסה מפני אויביו /
 ויתנו לו גם את לה / ויאסף אליו עוד אנשים פוחים ורקים
 ויהי להם לשר ויתן להם חרבות ויבוא בראשם אל שער העיר /
 ויבקש לו המלוכה / ויחרד כל העיר / אכן כאשר ראו כי
 אין מעצור לרוחו ואין מי יצור ממנו לעשות ככל העולה על
 לבו / וימשחו אותו למלך עליהם בלב רבו ובדאבון נפש / ויהי
 כשברו על כסא מלכותו ויצורו אנשי קארטאגא על יערא /
 ויבא דיאניזיוס לקראתם לעזור העיר / וינגף לפני
 האמילקאר שר צבא קארטאגא גם בפעם הראשונה גם בשניה
 גם בשלישית וישב החרב אל נדבה ויחל מהלחם / כי
 אם יעץ את יושבי העיר לנוס הלילה ולהזיל את כל אשר להם /
 ותבוא העיר בידהאויב / ויכעסו כל אנשי המלחמה / וישתדלו
 לאיש ברית קארטאגא / וימלאו חמה ויעזבו אותו כל המחנה /
 והרכב אף העירה זיראקוס ויבאו את היכלו ואת אשתו ענו /
 ותתעצב על לבד ותמת מרובו ומחרפה / ויהי כשמוע דיאניזיוס
 את אשר נעשה וימהר / וילך דרך זיראקוס במאה רכב וחרב
 מאות איש רגל אשר נשארו לו עוד / ויבוא העירה ויהרוג כל
 איש אשר קם לנגדו להלחם אתו / וגם רבים מיושבי העיר
 המית וישם ויבאו את העיר / אחרי כן עשה דאמילקאר שר
 צבא קארטאגא שלום עם יושבי זיראקוס אחרי אשר נזה להם
 לחדש המלוכה למלך דיאניזיוס / וישם כן / אך דיאניזיוס
 מלאכה מדבר כן יסוב למרוד בו / לא שמר את השבעה אשר
 נשבע להם / וימית רבים מגדולי העם ועשיריהם אשר יראו
 מפניהם למען חוק את כסאו / ויצור גם את האויב חלק
 קטנה אשר בו היכלו ואת ארמונו בתחומות נצורות מאוד / להיות
 לן למנוס בעת יקשרו עבדיו קשר / אחרי אשר לא אהבנו /
 ויהי כאשר ירא כן בא לו / כי אחרי עבור שני חקשים / ויבא
 להלחם בעיר דערבעסוס / וימרו בו אנשי הצבא ויקומו
 עליו להרגו / ויחפו לנוס זיראקוורה ויבאו היכלו ויבנו בו
 ויצורו שונאיו עליו / וירא כי נצעה אליו הרעה / ויועץ עם
 אוהביו וישלם מלאכים לאנשי זיראקוס לבקש מהם לשלחו ארץ
 אחרת ולתת לו רק נפשו לשלל / ונעתה ההיא שלח גם אל סיל

קאמפאניען / אשר באו עס דאמילקאר חוד זנאיו לארץ
 סיזיליען / ואשר היו עוד שם אחרי אשר שלחם ככלות המלחמה /
 להם שלח דיאניזיום הון רב כסף והבז לבוא אליהו ולעורר מיד
 עבדיו / וישמחו לו אהביו בלע האלה / ויהי כאשר יועזו שרי
 זיראקים יחדיו מה לעשות למלכם / ויבוא חיל קאמפאניען
 מחאוס אליהם ויפלו על הנצים ויכוס / ויושיבו את דיאניזיום
 על כסאו כבראשונה / ויורש את כל החושבים עליו רעה ולא
 נח ולא שקט עד אשר ישב בעושאן מפתח אויביו / וילחם גם
 בערי נאקסוס קאטאנע ולעאנטיום וילכדם *

ויהי אחרי הדברים האלה / ויואל לגרש גם אנשי קארטאגא
 מכל המי סיזיליען / אשר עוררוהו לשון לשנת על
 כסאו / לבל יאמרו עליו שיש לו אדון גבוה ממנו / ויעש בערמה
 והפך לזר אחר ויזוד את נפש עבדיו במתנות ונחמד ויתראה
 כהם וישר / בעת ההיא בא פלאטא אחד מגדולי חכמי יון אל
 זיראקים / וימלא שם את דיאן / אח צריסטאמאבע אשת
 דיאניזיום בן משכיל ונמא לדעת / ויהי עס פלאטא
 כל ימי היותו שמה וילמוד ממנו רב / כאשר העיד עליו
 החכם הזה בחבוריו / הוא היה אהוב למלך וידבר על לבו ויפטר
 צו לקרוא את החכם הזה אליו ולשמוע מחק דבריו / כי אמר
 בלבו אולי ייעזב המלך את דרכו בשמעו את מוסר רבו וחכמתו /
 ולא יחטא עוד / אכן פלאטא בכל חכמתו ואמרתו בנעימה לא
 העה את לבבו ולא מלא און שומעת / וילך לדרכו / ודיאן
 כאשר עס דיאניזיום וידבר עמו כאשר עס לבבו ולא העלים
 ממנו דבר *

לא בל דיאניזיום את סודו אל עבדיו כי אם אחרי הכינו
 כל כלי המלחמה / אז אמר להם שדעתו להלחם עם אנשי
 קארטאגא / וישאל להם הייטבו דבריו בעיניהם ויענו אותם
 בלם הם אחד לא הלחם גם / כי תמיד היו שונאי קארטאגא
 בלבנם / גם חשבו לפרוק את עול דיאניזיום מעל זאריהם
 בהיותם חגורי חרב / ויון דיאניזיום להרוג ולאבד את כל אנשי
 קארטאגא אשר ישבו באי סיזיליען שלו ושאן ולא יחילו דבר כי
 בעתו על השלום והשבעה אשר בין דיאניזיום וקארטאגא *

ויפלו

ויפלו עליהם וימיתום ויבזו שללם • אחר זאת שלח דיאניזוס
מלאכים אל קארטאגא לבשר להם דבר המלחמה בינו ובינם •
ויחדר כל העם כי היה אז דבר שמה / ויהי אל גדול ומספר
צעיר • נכל זאת מהרו ויאכפו את כל אנשי המלחמה ויתנו
את אימילקאן בראשם / ודיאניזוס גם הוא הלך לקראתם
בחיל כבד מאוד ויכס וילכוד עם רב מהם • ויהי לתקופת השנה
ויתאמנו אנשי קארטאגא וילכו עוד לקראת דיאניזוס בשלוש
מאות אלף איש / וילכדו ערים רבים בסוביליען / ושימו את
פניהם לבוא גם ויראקודר / וימהר דיאניזוס משה המלחמה
וירץ העירה / ואימילקאן רדף אחריו בכל חילו ויחרים את
כל הארץ אשר עבר בה / וינא על ויראקוס ויצר עליה • ויהי
כאשר גבה לבב אימילקאן על גבורתו ויתגאה מאוד / והנה
כתאוס בא מגפה במחנהו / ורבים חללים הפילה / ודיאניזוס
שמע את אשר נעשה וימהר ויפול גם הוא עליו ויכהו ויעש ענה
גדול • וישלח אימילקאן בשרתו אל דיאניזוס לבקש ממנו על
נפשו ועל נפש יתר העם הנשארים לשלוח אותם לארצם •
ויאבה דיאניזוס לשלוח את יושבי קארטאגא / אך האנשים
משאר העמים אשר התחברו עמהם לא נתן לשוב לארצם ויוליכם
שבי • ככה נפל והוספל ביום אחד האיש אשר התגאה מאוד על
גבורתו / רגע שתי אלה באו לו והשליכו תפארתו משמים ארץ
על כן יאמר משל הקדמוני : ביום רעה יקו לבך / וביום
טובה ראה כי רעה גר פניך / כי טוב ורע אחים יחדיו
יהיו • וזה בעקב זה בידיהם יאחזו • ועוד : רשמש
יפיץ ענני חשך ביום סגריר / וקולות וברקים יחרדו תבל
ביום קיץ •

בעת ההיא גם פאליקסענעם איש טרעסטא אחות
דיאניזוס מאי סיצייליען למען הציל נפשו מיד
המלך אשר שנא לו מתמול שלשום על אשר חרפו ודבר מרעת
תכונתו בפני כל העיר • וישלח המלך לאחותו / ויבקש ממנה
להניד לו את הלך אישה / ותען טרעסטא בלי כחד ובלי מורד
לב : הכאחת הנבלות תחשנני כי תאמר בלבדך אשר אשכ פה
במנוחה ואישי נע ונד בארץ / יתן אלהים זלדע מקום פנתו
יד ב 14 2 ודרכו

(ריב)

והרכו אשר הלך בו / על כנפי האהבה אעוף אליו ארחיק גדוד
להיות לו למחסה ולדבוק בו כל ימי חיי / הלא טוב לי היות
אשת פאליקסענוס בארץ שממה / מהיות פה אחות דיאניזיוס
האכזר / אכן חיי לי / אינני יודעת ממנו דבר ולא ידעתי
אנה פנה הלך לו / וישתומם המלך על אמרים / וכל אנשי
העיר כנדרה ויהללנה בשערים .

אחרי מות אשתו מכעס ורוגז במרידת יושבי העיר / כאשר
אמרנו / ויאבה המלך לקחת לו אשה אחרת / למען
יהיה לו בן יושב על כסאו / ויפן אל יושבי רעגיו אשר בארץ
איטאליען ממול האי סיצייליען / ויחפון מהם לקח לו אשה /
ולא יאותו לו האנשים / כי שנאוהו על דבריו ועל מעשיו /
ויחר אפו בהם / וישבע לנקום את נקמתו בהיות לאל ידו /
ויהי כאשר הכה עוד את חיל קארטאגא תחת פקודת **באגא**
שר צבא / ויזכרו לו עשרים חנויות שלמות ועונות וילך
אל העיר רעגיוס ויזר עליה / ויתאמרו יושבי העיר ויהיו
לאנשים / וילאו מן העיר פעמים ושלש / ויפלו על חיל
דיאניזיוס ויכס / ואיש משך בקשת לתומו ויך את המלך ויהללה /
וימסכו ימי המאור ימים רבים / אכן ברבות הימים ויחוק הרעב
בעיר / ויסיגורו אותה בידי דיאניזיוס / ויבוא המלך העירה
וימלא חללי חרב ומתי רעב מפורים בעיר אנה ואנה / רק
שם אלף איש אשר עוד בחיים חייתם דלי תאר מאוד / אותם
שבה / וכל איש אשר היה לו עשרים זהובים לתת כופר נפשו
שלה חפשי / והעניים מכר לעבדים / אך על שר העיר
פיטאן שפך את ועמו / כלה בו חמתו / בראשונה לקח את בנו
ויעלהו על שן סלע גבוה וישליכוהו משם ימה / ואחרי
בן לקח את האב / ויוליכוהו בכל רחובות ו בכל שוקי העיר /
ויסרו אותו שמה בקוים ובעקרבים / וכנאסם אל קצה העיר
ויזו ויעלהו אל כלי משחית גבוה מאוד * / ויאכרהו שם
בנחושתים / ויזו להגיד לו כי המית גם את בנו ביום שתמול
למען העניב את לבו / ויען פיעאן ויאמר : אשריהו ואשרי
חלקו

* קאטאבולט בלע"ז וכו' היה כלי משחית אשר בו הכתיחו לפניו ונקצו
את חומת העיר :

חלקו / כי ראה בטובה יום אחד לפני ראותי • אחרי כן ויורו
המורים עליו בקשת / עד כי ילאה נפשו / אחרי אשר היה מוכה
ונבוע ע"י חללים רבים •

השוב אשר ספרו לנו הקורות מהמלך דיאניזיוס הוא נעט
מועיר / והאחד אשר נעבורו יאות לו תהלה הוא
כי אהב דעת ודינה / ולא בלה עתו בדברי הכל ותענוב כמ' כים
אחרים • שירים אהב עד מאוד ובהם התענג תמיד • גם הו'
עשה שירים טובים / וקלחם היו טובים • אך גם בזה עבר
חוק / כי אמר שאין משורר כמוהו בכל הארץ / ויתגאה גם
על כל המשוררים הגדולים אשר היו לפניו / ויהי ללעג ולקלס
בעיני כל יודעי מליצה ומיני חין ערך השיר • כל אובלי שולחנו
ורעיו ומיודעיו חנפסוהו ויכזבו בפיהם ולבם כל עמם / לבר
פילאקסענוס המשורר הוא לא כחד ממנו דבר / ויהי כאמרו
יום יום שלא ייעבו שירי המלך בעיניו / ויחר אפו עליו ויאמר
כי מוקנחתו ידבר סרה על מליצותיו ויתנהו בבית הסהר /
ויתחננו איזה שרים בעדו לפני המלך וישיבוהו אחר ימים מעטים
אל שער המלך • בעת היום הזה עשה המלך משתה לשריו
ועבדיו / ויקרא אחד משיריו לאזניהם וישאל את פילאקסענוס
לדעת ערכו אם טוב ואם רע / כי אמר המלך הלא היום
יהללי • ויסב פילאקסענוס את פניו אל הגבורים שומרי הסף
וחבורי חרב / ויאמר להם : השיבוני אל כלאי • וישתוק המלך
ולא דבר מאומה •

כאשר היה אהב נעט ולא ישנע / לקח מבית יופיטר את
טלית הזהב הכנר מאוד אשר הליל היה מעוטה בו /
וילבג לאמור : הלא בקיץ משא הוא לאלהים זה / וגם בחורף
לא יחס בו / ויגזול אותו וילו לעשותו בטלית צמר אשר הוא
טוב לו בקיץ ובחורף • פעם אחרת הכרית את וקן אליל
עסקוראפיוס * אשר היה ג"כ זהב מופו / באמרו לא יאות וקן
לכן

* הוא היה הרופא הראשון אשר נודע לנו / ועל כן עשו אותו הנוגים ללחים
בדמות וקן • והנהיה ששמי הרפואה הם מולאים מהעשבים אשר הם תבואת
שם / אמרו עליו שהוא בן אפאלר' אליל השמש אשר למד אותו חכמת הרפואה /
והמחזיק היה דמות נער יפה עינים • ולכן יקרא אליל ג"כ **קס פערבוס** /
בעיניו נלשון יון כמו **אורי שרגא** נלשון ארמי •

לכן בעמוד לנגדו אצו בלי זקן • כל השלחנות אשר היו ביהכלי
אלהי הארץ היו מכסף מזוקק / ועליהם חקוק פסוקי חותם :
מתנה לאלהים הטובים • ויקחם דיאניזיוס ויאמר כי לא יחר
אפס עליו באשר המה טובים • גם כל הכוסות ומנורות וכלי חפץ
רב אשר עמדו לפני האילים מנדבת איש איש אשר נדרו להם /
גם המה לקח דיאניזיוס / ויאמר כי מעשי אולי הוא להתפלל
תמיד לאלהים על הון ועושר / ולמאן לקחתו בתחס אותו
בנפש חפלה / כי לבעבור זה העמידום פה ולא סתרום •

כאשר ירא תמיד מפני שונאיו ומבקשי נפשו היה לבוש
בכל עת שריון כרוז • גם לא דבר עם העם כי אם
ממגדל גבוה מאוד • ויהי היום ויבוא הגלב לבגל את שער
זקנו / ויאמר לו בשחוק : עתה נפסך בידי / וימלא המלך
חימה וילך להרוג אותו ומן היום הזה והלאה בלחוסו בנותיו •
וכאשר גדלו לא בעש גם בהן ולא נתן אתהן להעביר סער על
בשרו כי אם למד אותן לשרוף את זקנו בקליפי אבנים ויודים •
לפני שכבו בלילה הלך לרגל ולחפש כל החדר אם לא הסתתר
שם איש • סביב מטמו היטה חפירה עמוקה וגשר עליה כמו
לפני חומות המשגב / ובכל לילה ולילה כשעלה על יצועו משך
את הגשר לכל יוכל איש לעבור אותו לפגוע בלילה • כאשר
באו אליו לדבר אתו / ואם היו מאחיו ובניו / הוכרחו להפשיט
את בגדיהם ולהלביש אחרים תחתיהם לעיני אנשי המלחמה אשר
עמדו פתח חדרו / כי ירא אולי חרב סתור בנגדם •

בימיו היו בעיר זיראקום שני אנשים גרים דאמאן ופיטיאס,
דעים נאמנים מתלמידי פיטאגוראס • ויהי
היום ויחטא האחד למלך דיאניזיוס ויגזור עליו משפט מות /
וישאל האיש רשיון מן המלך ללכת אל ארצו ערס אשר יומת /
ולדבר שם עם אחיו וקרוביו / ואחר זאת ישוב אל זיראקום
לקבל עליו ענשו / ולמען יאמנו דבריו חרף רעהו את נפשו
לעירבון למות תחתיו בחרב אם לא ישוב ליום המועד •
וישתומם המלך וכל העם על האיש הלזה אשר נסה דבר גדול
כזה • ויהי כאשר בא היום ועוד לא שב החוטא / וריעו הוכל
אל מקום ההרגה / ויקלף עליו העם ויחשכוהו לאויל ומשוגע /

יען

יען השליך נפשו מנגד בעבור ריע אשר עקב יעקבנו • אבל
הוא הלך בלי מורכ ודאגה כי אמר לא נבל ריעי ומונא שפתיו
ישמור • עודם מדברים והאיש אץ אל המערכה ויקרא הנני !
הנני ! אל תשלחו ידיכם בלדיק ונקי / לולי מנעוני הקורות /
חי המלך ! כי על יום אתמול באתי • קח נא את נפשי /
דיאניזיוס ! וישתומם המלך וכל העם עוד על אהבתם העזה
והנאמנה / ויאמר להם חיו שניכם ! ומי יתן ואהיה עמכם
בחורקכם •

אחר מעבדי דיאניזיוס / דאמאקלעס שמו / הלל תמיד
הללחת המלך ואושרו / יען כי הוא מבורך בכל טוב
בהון ועושר וכבוד / ויאמר מי יתן ויהי חלקי כמוהו • ויהי כי
בא הדבר עד המלך / וילא להושיבו על מטת שן מלכה בזהב /
ולהעמיד סביבו שולחנות ועליהם כלי כסף וזהב רב / גם
עבדים ושפחות יפות מלכשות רקמה נתן לו לשרתו / ושלחן
ערוך בכל מיני מטעמים ומעדני מלך הניחו לפניו / ואיש
במקטורת עומד ומקטיר לפניו ריח ניחוח / וישמח דאמאקלעס
מאוד ויהי בעיניו כבן אהים • ויאמר לו דיאניזיוס אף עיניך וראה /
וישא עיניו וירא והנה חרב שלופה קשורה בקורה בשער סוס
דק תלויה מעל לראשו / ויחרד האיש וילפת / ויבקש להסירו
מעל הכסף ולא חפץ עוד להיות בהמלך • וזה היה באמת דמות
שזה מאוד למעמד המלך ; בלב רבו ודאגה ואימת מות תמידית
בלה את ימי חייו / ולא טעם כל ימיו נועם האהבה ומתק
האהבה כי כלם שנאו אותו על מעשיו האכזריים לאין מספר •
ויהי בשנת שלושים ושמונה למלכותו / ויקר לו שמחה גדולה
מאוד / כי מאז אחד משיריו חן בעיני חכמי אשהצן
המפוארים / וישלחו לו כתב כבוד ויכירוהו לנויר המשוררים
על השנה הזאת • ונטוב לנו על הדבר הזה עשה משתה לכל
שריו ועבדיו ימים רבים / ויאכל וישת הרב מדי / ויחלה וימת /
ותשמח כל העיר ולא עשו לו מספד / כמאמר החכם ; באבוד
רשעים רנה • ויתר דברי דיאניזיוס הראשונים והאחרונים /
וגבורותיו ומלחמותיו אשר כלחם עם אנשי קארטאגא כל ימי
חייו / ואת אשר הרע מאוד לעשות הלא הם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי זיראקום •

ויהי אחרי מות דיאניזיוס / וימלך בנו דיאניזיוס השני
 תחתיו / ויקח את זאפראוניע אשת אביו לו לאשה /
 ואחיו טהעאריאס לקח את אחותו ארעטהע בת זאפרא-
 זינע / וימת טהעאריאס וקח ארעטהע את דאן
 אחי אריסטאמאכע אשת המלך אביה / וילך דיאניזיוס בדרכי
 אביו לעשות רע מאוד אך לא כאביו / תחת אשר היה אביו בן
 חיל ורב פעלים במלחמה וכעסן ובעל חימה ואיש פרא בנית /
 הבן היה רך לבב ורחמן אבל עלל ושונא עבודה / ויהי בתחלת
 מלכותו ויאהב את דאן בעל אחותו איש טוב מעללים בכל לבו
 ובכל נפשו / ויועץ עמו מה לעשות למען חוק את המלוכה
 בידו / ויעש הטוב והישר כל ימיו אשר הורהו דאן / ויהי
 לתקופת הימים וישנה המלך את טעמו ויעש כאות נכשו ולא
 שאל עוד את פי אהביו / ויירא דאן לבד יסחית המלך את דרכו /
 וישלח לעיר אטהען ויפטר בהכנס פלאטא לבוא אליו / ויסע
 פלאטא זיראקוודה ויעמידהו דאן לפני המלך / ויקבל אותו
 בכבוד גדול מאוד / ויקרב קרבתו לאליהו על אשר שלחו לו
 איש אלהים כזה / ויהי לו פלאטא לאב ולמורה בכל אשר עשה /
 והוא היה לו לבן משכיל וחרון ומצין דבר / וילמדו תבונות
 וידריכוהו במעגלי יושר / ולא אהב המלך עוד העולות והטענוב
 כי אם שקד תמיד על דלתי החכמה ויאבד עשות נדקה והלך
 נכונה וסמח כל הארץ / אמנם אין רע באיש הכנסך /
 פתאום נהפך המלך והיה לאיש אחר / בסבת אנשים חונפים
 ורשעים אשר סבבוהו / אשר הרע בעינים דרך דאן ופלאטא
 אשר הדריכוהו את המלך / כי לא אבו במלך יך ונדיק / כי
 אם בזולל ומתענג ובאיש שומע לעצתם / המה משלו בו / כי
 ציד כפיהם בדברי חלקות : ויועלו יחדיו ויקשרו קשר לגרש את
 דאן / וידברו עם המלך / וישחקו על מעשיו ועל מאכל
 שלחנו ויאמרו לו כי חונת המלך הוא לפור הון רב / ולהטענב
 תמיד ולראות הטוב בחייו ולשמוח בגורלו אשר נפל לו / כי זה
 חלקו מכל עמלו / אולת הוא לשמוע אל עזת דאן המתנאה
 בחכמה גדולה / כי חכמה וידעה הכל הוא ורעיון רוח לא
 יאשרו איש / אחרי כן הלשינו את דאן למלך לאמור כי מרד
 בזוכי ספן הוא להושיב את בני אריסטאמאכע אחותו על כסא
 המלוכה

המלכות • ויהי כדברם עמו יום יום כדברים האלה ויעידו בו להשמר מדיאן / וישמע אל דבריהם / ויגרש אותם מארצו • ויחר לפלאתא מאוד על הדבר וילך וישב לעמו • ויקח לו המלך את כל אשר היה לדיאן / ויתן את ארעטודע אשתו אל טרהימאקראטעס אחד מאוהביו • ויהי אחרי כן וישחית המלך מאוד את דרכו / ויתגולל בתענוגים וילך אחרי שרירות לבו / ויהי דע בעיני אלהים ואדם •

וישמע דיאן בעיר צאבינט אשר התגורר שמה / כי קלו העם באים הנליעל הזה / ויאסוף אליו כשש אלף איש ויבוא עמם לאי סייליען / ויתחברו עמו שם עוד רבים מעמי הארץ אשר שגאו את דיאניזיוס • הוא היה בעת ההיא צארץ אוטאליען / וימחר שימאקראטעס וישלח לו מלך להביד לו את אשר נעשה / ויבוא ואז מן העיר ויערוף את המלך ויעברו שבעת ימים עד אשר ידע דיאניזיוס דבר מכל אשר נעשה • והאיש דיאן לא התמהמה וילכוד את כל הארץ ויבוא א זיראקוס / וילכו לקראתו נכבדי העיר וזקיניה ויקבלו אותו בכבוד גדול / ויפתחו לו שער העיר ויהרבו כל אוהבי דיאניזיוס / וישלם להם את משכורתם תחת אשר העו את המלך מן הדרך הטוב / ויוליכוהו בנתיבות עקלקלות • ויסע בכל העיר כביד ויקרא דרור ! דרור ! ויפתח את כל בתי האסירים אשר מלא דיאניזיוס באנשים טובים וזדירים / וישלח האסירים חפשי / ויתן חנית ומרב וחצים לכל יושבי הפיר / וישמחו מאוד על בואו ויחוננו ויקריבו קרבנות לאלוהיהם / על כי הצילם ביד דיאן מידי שוסיסה • אחרי כן בא דיאניזיוס וילחם עם דיאן ויננף לפניו וינס / רק אפאלאקראטוס בנו לכד את האי עם ארמון המצד ולא יכול דיאן להורישו • וילוו העם על דערעקלידעס אחד משרי הצבא אשר עמד על משמרתו אלל חוף הים לשמור מולאו / על כי לא חשך את דיאניזיוס לברוח כאשר היה לאל ידו לעשות • ויאמר דערעקלידעס איש חנף ומרע דורש רע לעמו / לתקן את אשר עות / ולמלא עוד חן בעיני העם • ויעמוד לפני הקהל ויבקש מהאיש דיאן לחלוק כל הנחלות לחלקים שוים בין יושבי העיר / המרנה ימעיע והממעיע ירבה ממכרו

מן האבות עד כי חלק בחלק יאכלו כעני כעשיר • ויטע הדבר
 בעיני דלת העם • אבל דיאן היה איש אהב צדק ומשפט •
 ויאמר : לא כי איש את נכסיו לו יהיו • ויקוף ההמון בדיאן
 וישמע אל דברי דעראקלידעס ומרעיו אשר הסיתו אותם נגד
 דיאן • ודברו סרה עליו • פי הוא מבקש לשלם עליהם בחוקה תחת
 דיאניזיוס • ויקומו ויגרשו את דיאן • וילך א העיר לעאנטיזוס
 ויקבלוהו שם בכבוד גדול • ויהי כאשר שמע אפאלאקראטוס
 כי נורס דיאן מן העיר • ותחי רוחו וילא מן המנזר אשר
 התחבא שם וילתק פס יושבי העיר ויבס מכה רבה ועזומה •
 וינחמו על אשר גרשו את דיאן מהסתתף בנחלתם • וימהרו
 וישלחו אליו ויפארו בו לשון אליהם ולהושיעם עוד הפעם
 ולסלוח אשמת אשר האשימו נגדו • ויעתר להם דיאן • כי
 לבו רק טוב על ארצו ועל עמו • ויבוא ויכה את אפאלאקראטעס
 ויחרס את כל העם אשר אתו • וילכו את אי המנזר • ויבס
 אפאלאקראטעס עם אחיותיו ואמו אל אביו ארזה איטאליען
 והעיר זיראקוס נהלה ושמחה •

וירי אחרי הדברים האלה ויוסיף העראקלידעס לדבר בקהל
 עם נגד דיאן • ולהיות לשטן לו בכל דרכיו ובכל מעשיו
 אשר בקש לעשות לטובת עמו • וישלח דיאן אליו להסירו
 מדרכו הרע • ולא שמע • וירא דיאן כי לבו רק רע וכי הוא
 זורה רשת לעם ללכדם בחלקות שפתיו • ויכנע בו וימיתו •
 אך לא רבו הימים • ויתעצב אל לבו וינחם על אשר המיתו •
 כי מימיו אהב ולשפוך דם אדם ואם הוא אויבו • ויחל
 רוח רעה לפעמו • ולא סר ממנו עד יום מותו • גם
 באובלי לחמו היה איש חק ומרע ושמו קאלליפוס • ויגדל
 עקב על איש שלמו אשר בטח בו • ויאמר בלבו להרוג את
 דיאן ולמשול על זיראקוס • ויוגד הדבר לאוהבי דיאן • וילאכו
 אמו ואשתו וכל אוהביו להרוג אותו • וימאן לבאל ידו עוד בדם
 אחיו וישב בטח • ויבוא היום אשר בחר לו קאלליפוס ויהרוג
 את דיאן • ויעלוך על הארץ בחוקה • ויתן את אריסטאמאכע
 אחות דיאן וארעטרה' אשתו בית הסהר • לחיות לו לעירבו
 נגד אוהבי דיאן בלתי מרוד בו • ויהי אחרי כן וילך על
 קאטאגא להלחם בה • ויהי כעונן את העיר ויקומו האנשים
 ויפגעו

ויפגענו צו וימליכו עליהם את דיפפארינוס אחי דיאניזיוס
 השני וילחמו עמו . ויגס קאלליפוס אל רעגיוס / ויקשרו
 עליו שם שני אנשים לעפטינוס ופאליפערקאן ויהרגו /
 ואמרו קנת כותבי העתים שהרשע הזה נפל באותו
 סחרב אשר המית צו דיאן הלדיק . והמלך הימפארינוס הוליא
 את אשת דיאן ואחותו מבית כללס / וסלכנה אל איצעטאס
 איס זיראקוס אשר מלך כעת על העיר לעאנטיוס / ויחסס
 תחת כנפיו . אך גם הוא הסך לבו לשנוא אותם / ויתקשר
 עס אויבי דיאן / ויאמר לשלחם ארנה יון / וילו להרגם
 בדרך ולהסליך גוויתיהם ימה .

וימלך דיפפארינוס שתי שנים / וילך בדרך רע / ויהי
 כסובאי יין תמיד / וישתכר מערב עד ערב . ויקשרו
 עליו עבדיו וימיתוהו . וימלך ניועאוס אחי תחתיו . ויעס
 גם הוא הרע בעיני אהיס ואדם / ויקולו צו עבדיו ויהי ריב ומדון
 בעיר כל הימים . והסמועה באה עד דיאניזיוס אשר
 היה בעיר לאקרים / וימחר ויאסוף לו כשני אלף איס
 ויבוא א זיראקוס פתאום וילכדה וימלך בה / אחרי כלות
 עשר שנים מיום אשר גם משס . ולא עזב דיאניזיוס את דרכו
 הרע / ולא הפיל דבר מכל דבריו המתועבים / וימלך
 באכזריות ובחמה גדולה / וילך לאנשי זיראקוס מאוד . ויסלחו
 בסתר אל איצעטאס שר לעאנטיוס / וא העיר קארינט אשר
 בארץ יון / אשר היא היתה עיר מולדת למיסרי זיראקוס /
 לעזור להם ולהזילס מידי האכזר הזה . וישמח איצעטאס על
 הדבר הזה / כי אמר בלבו למלך על זיראקוס / וילא נגד
 דיאניזיוס ויערוך אתו מלחמה ויך אותו וירדפסו עד אי
 המצור ויסגר דיאניזיוס שם מפניו / והוא לבד את העיר
 וימשול עליה ויבקש גם למשול על חצי המלכות סיציליען /
 ויכרות ברית עס אנשי קארטאגא לחלוק כל האי ציניהם ולהביאה
 תחת ממלכתם / ויבוא חיל כבד מן קארטאגא א סיציליען
 להלחם בה . בעת ההיא בא גם חיל קארינט ובראשם
 טיטאלעאן איס בנור חיל ועזב מעללים / ויפלו אליו כל ערי
 סיציליען אשר יראו מפני איצעטאס ואנשי בריתו /

וירב החיל הזה מאוד מאוד וילך איצעטאם לקראתו וינאק
 לפניו וינס העירה / ויבוא טימאלעאן אחריו / ויהי חזי העיר
 ביד איצעטאם / וחזי העיר ביד טימאלעאן / ואי המבאר
 ביד דיאניזיום • וירא דיאניזיום כי תולחתו נכונה /
 וילא מן המבאר אל טימאלעאן ויכול לפני רגליו ויבך לפניו
 ויבקש ממנו על נפשו / ויתן את המבאר ושיי אלף איש ושריונות
 וקסקסים וכלי הרבות רבים ביד טימאלעאן / ויסלח לו האיש
 הזה ויסלחהו אל קארינט לחיות שמה מיגיע כפו / ויהי שם
 כעס מקרי דרדקי ופעם משחק לפני ההמון / ולא עזב את
 דרכו הרע לעשות כל דבר משוקץ ומתועב עד יום מותו •
 אחרי כן גרש טימאלעאן גם את איצעטאם מן העיר ויתן את
 היכל המלך ואת המבאר לבלתי היות עוד מנוס ומחסה לאיש
 אכזר • וירא את העיר כי פרועה היא / בתיה חרבות מאין
 יושב ורחוביה וסוקיה שוממים מאין הולך ובא / כי בימים ההם
 אשר מלכו האכזרים / רבים נפלו בחרב ורבים נסו מארצם למלט
 על נפשם • וינטער מאוד וישלח אל עירו אל קארינט / ויביא
 משם כעשרת אלפים איש ויתן להם הבתים והשדות העוונות
 במעליהם • ובהיות כי חפס הכסף מן העיר / והעם הולכים ודלים /
 וילו טימאלעאן להביא כל פסלי כסף וזהב ומתכת אשר העמידו
 המלכים האכזרים לכבודם ולגבור אלהיהם / ולשפוט עליהם
 אם טובים היו האנשים אשר בעבורם נעשו כדמותם וכללמם /
 וראוים להיות להם זכרון עד בעיר הזאת • וימלא כי כלם היו
 דמות אנשים רעים / רק פסל אחד שהיה דמות המלך יעלאן •
 אותו השאיר טימאלעאן / אך כל הנשאים זזה להחיד
 ויהלק את הכסף והמתכת בין יושגי העיר לחוק ידם הרפה
 לקנות בו כל דבר מסחור גם כלי מלאכה לעשות מלאכת כל
 חורש ומושב / ותשלם העיר •

ויאסוף איצעטאם עוד חיל להלחם בזיראקוס / ואנשי
 קארטאגא עוזרים את ידו / וילך טימאלעאן לקראתם
 ויכנס ויתכנס את איצאטעם חי בידו עם כל ביתו ואוהביו /
 ויהרגם וישב את דם אחותו דילאן ודם אשתו אשר שפך בראשם •
 ויראו אנשי קארטאגא כי נפל איש בריקס / ובכל אשר יעשה
 טימאלעאן

טימאלעאן ישליל וכן ילליח / ויכרתו דרית עמו וישנעו לו
 לנלתי הלחם עוד ביראקום • ויהי כאשר עהר טימאלעאן הדיק
 את כל הארץ / ויכרת כל מושל ונוגש / וישב בניתו בעיר
 ויראקום שלו ושאןן ולא הלך לבו בגדולות ולא בקש ממשלה
 ומלכות / וינלה את חיו בנעימים • כל אנשי הארץ כבדוהו
 עד מאוד / והיה כל הדבר הקשה בעיני זקנים ושופטים והניחו
 אליו וישאלו את פיו / ועלתו אשר יעץ היה להם כאשר ישאל
 איש בדבר אלהים / כן שמעו לו וכן עשו • ויחי טימאלעאן
 עוד אחרי היליו את סיליען עשר שנים וימת בשנת שלשת
 אלפים שלש מאות וארבעים ושבע לב"ע / וקן ושבע ימים /
 ויספדו לו כל העיר וכבוד גדול עשו לו במותו כאשר יאום לאיש
 חכם ונכון גבור ולדיק כמוהו • וחסקוט הארץ עשרים שנה •
 יוסף בר"ה בר"ן •

מכתם לחדש האביב •

בחדש אביב נשקו שמים וארץ

חן משמים נשקה טוב יצמיח בארץ

יב"ל •

משלי מוסר

ההולעת בגבינה •

גבינה אחת גדולה דשנה ועונה / שרפה תלעים • ותלכנה
 אנה ואנה לאכול מדשנה ולשנוע מטונה • ותספר
 אחת מהן ותלך הלך סביב לגבינה עד בואה עד ראשה • ותשא
 את קולה ותען ותאמר : שמעוני אחי כלם / האזינו אחרתי
 כי גידים אדברה • הלך הלכתי סביב לכדור מושחתנו לתור
 ולחקור בו פנימה וחיון ולראות כל הנעשה תחת השמש כי לא

עוב

(רַבֵּב)

טוב היות אך אוכל ושותה ומרוב כטן / מבלי לחשוב מחשבות
ודעת דבר . ועתה הנה אנכי נלכ פה במקום גבוה ורם /
לכניס מקלה אל קלה . אין דבר נעלם ממני / ואין נסתר
מנגד עיני . שונעה והשתוממה / אספרה גדולות ונפלאות
לא ידעון ולא שמעון אבותנו מעולם . ואל תאמרנה : ומה
דבר חדש נמצא / הלא ידענו כי בגבינה אנחנו / והיא מחיתנו —
אפס קלה ידעתן / מעט מוזהיר / עדן לא ידעתן כלו .
לא ראיתן עד הנה גדולתכן כבודכן ותפארתכן עלי ארץ . אונתי
חקרתי דרשתי בטיב / ומה רב יתרוני היום מתמול שלשום .
דעו אחי ! כי הגבינה אשר נחנו בה / עומדת
בקצרת כסף משוללת זהב טהור / והשולחן אשר הקערה עליו
מטשטש חרש חושב הוא . וגם הבית אשר המה בו / יריעותיו
רקמת שש וחרגמן ומסגרת פו / וכלים מכלים שונים . שם
ראיתי היות קטנות עם גדולות תרונה רזוא ושוב / לשלול ולבזו
ממחיתנו . ואף בואח לא נערתי בן / כי אמרתי תשלמנה
טובה תחת הרעה הקטנה / כי תגדנה לי חדשות . ואקרב
לכן / ויהי בדברי ויען הפרעש ויאמר ידוע חדע כי ישנן
עוד מבלעדנו חיות גדולות כשמה ותשע מהגבינה / ובס
אדם תקראנה . ואשאל למעשיהם / וישיבני הנה הם עושים
גביות יום יום — עוד לא כלה לדבר / ויעף אלי הזנב
ברעש ורעש / ויהם את הפרעש ויאמר אליו : ומה תוסף
דבר / הן לא שטת בארץ / ומאין חדע לכלכל דבריך ? שמע
אלי הוקר ! אנכי ידעתי ספרות לך / הוספתי חכמה /
ראיתי רבות . בעופפי בקל כנפי בכל הארץ . ואומר /
האמת בפי הפרעש ? ויען / כן הוא / ולהביד לך הענין
כלו / חדע כי מלבד בני אדם ישנן עוד חיות רבות ובס
פרוש תקראנה / שם תרבננה צנן מחוץ לחלון הבית / גם נשדה
ואחו אשר ארכס ורחנס רב מששים רבוא אלפים מהגבינה .
שם יאמה זמא ודשא / מגסס ממער / ואור השמש כי קורח .
זהם יכלכלו בני אדם הפרוש . דנה יגיעתם וטרחתם ! גם
נשדות לעוקן ולסקלן / גם נפרות לגדלן ולשמרן / להאך
החלב ולהקפואו לגבינה — . ועתה אחי ! הגבינה הזאת
היא אחותנו לנו היא ולמולדתנו . מה רבה גדולתנו כי
למעננו

למענו כל המעשים הרבים האלה • ולמה ימטיר מער /
 תורח השמש / אם לא להלמיח צמחי השדה ודשא • ומה
 תעלתם / אם לא להחיות גם הכרות / הנוטות חלב •
 ואיך תעמודנה אלה / אם לא יהיו בני אדם לגדלן ולכלכלן /
 להסדך חלבן ולהקפואו לגבינה לנו וללרכנו ? לא יקום ולא
 יהיה אחד כי יעדר אחד / נשלים איש אל אחיו / וזה את
 זה יעוזרו / עד באם עד קלס ועד תכליתם ותהי הגבינה !
 אנחנו מבחר היוצרים ! וזה לכן המופת / כי בלב הארץ
 נחלתנו / ונעבירה מושבתנו / והכל שואף ומתאמץ לנו /
 נחנו תכלית ואחרית ראון היוצר • לאנה וראנה כבודכן
 ומפארתכן עלי ארץ • יתר שאת ויתר עו —

עודנה היא מדברת בגאווה וגאון / ויקח אדם אחד פת
 הגבינה אשר עמדה עליו המדברת / ויבלע גם התלעה גם
 הגבינה יחד / ולא נשאר ממנה שריד ופליט / וזכרם אחד •

לך אל התולעת אָנוּש וּתְאַלְפֶךָ חֲבֵמָה •

הַגְדִּילָהּ / הוֹסֶפֶת / עֲשֵׂה שֵׁם מוֹהֲרָהּ •

בְּנִיתָ / הִרְסָתָ / נִטְעָתָ / עֲקָרָתָ •

תָּבוּ מַעֲשֵׂיךָ לַנֶּצַח / אֲבֵד וְכָרַם הֶמָּה •

י - ר - ע

מודעה

זה במשלוש שבועות / וקול עוזר בין אחינו בני ישראל / כי
 באו אגרות שונות ורלוף בתוכם ברוו מברלין / לק"ק
 פ"פ דאדר פראג המבורג ברעסלויא ואמשטרדאם / ועוד
 מקומות אחרים / בלתי חסומים בשמות הכותבים / לאמור :
 כי יאז הקצף מלפני כבוד אדוננו מ"ו הגאון המפורסם ובית דינו
 הדקדק / להחריס את ספר מלפני יקתא אשר יאז מחדש בדפוס
 חנוך נערים / ולא עליו לבד יאז הדין להחרימו / כי אם גם
 על שאר ספרים אשר נדפסו ואשר יאזו לאור בדפוס הנ"ל /
 ואנשי

ואנשי רכיל הוסיפו לאמור שאותן האגרות יאלו ואלו ממעין
טהור מבית אדמ"ו הגאון כר"ו . אמנם אם הקול הולך ולא
יסק אנחנו לא האמנו לקול השמועה / כי ידענו שמעולם לא
יאל משפט כזה מבית דין גדול רם ומפורסם לפני ולתפארת /
ואף כי מפי אדמ"ו גבר הוקס על . כי בשלמה הרעה הזאת
לנו ? הלא על פתח שער הספר הכנו וערכנו דברינו נגד
גדולי הדור כ"י / ולמשפט חשנו / לבתי הדפים ספר כזה
לאיש רב את אחד הרבנים יושבי כסא ההוראה / עד שקבל
המחבר עליו שאנחנו ח"מ נקריב את משפטו לפני כל יודעי דת
ודין / ושיקיים את כל מולא פיהם / אם אחרי העיון בספר
יורו המורים טעיה / וידיקו את הרב הראשון / ויאמרו שראוי
עבור זה לנדושו ולענשו / וכן עשה המחבר / ומה אשמחנו
א"ב בדבר הזה ? ואף אם יאמר האומר שלא עלינו עלה החרי
כזה / כי אם על הספר ועל מחברו / הלא גם זה לא יאומן /
מתוך דברינו אלה / כי אחרי שקבל עליו בעל הספר את הדין
אם יורהו שלא לדקו דבריו / חיככה ישפטוהו / וכ"ש משפט
חרון כזה / נערס סתם את טענותיו ועל מנן :
אפס כדי להוציא מלבן של כת הצובעים וכת החנפים /
ולסבור פי' דונרי סקר / קמנו ועלינו לרום הדרת
אדמ"ן הרב הגאון י"ו / ושאלנו את פיו אודות הדבר .
ושמחנו לשמוע מהדרת כבודו שלא טעינו במחשבותינו / כי
כבוד אדמ"ן אמר לנו בפה מלא :

..כי לא ממנו ולא מבית דינו הרבנים המובהקים יאל שום
..כרונו וכתב חרס / הן על הספר הכ"ל והן על מחברו /
..הן על הספרים הנדפסים / והן אשר עתידים להדפס
..ושכל הכתבים אשר ימצאון בכל מקומות ישראל אשר יאמה
..בתוכם כזאת / הן יהיו חתומים הן בלתי חתומים בשם
..הכותב כלם מכתבי עמל המה / מעשה אנשים אשר
..במחשך מעשיהם לירוש במו אופל לישרי לב : "
ומעתה יאלנו ידי חובותינו להודיע את כל זאת ברבים
ולהשקיע לבב הקונים המתארים לקנות ספרים אשר
נדפסו אלנינו לרות זמאונם / ולהגדיל קורה ולהאדירה :

ברלין ר"ח ניסן תקמ"ט .
איצק בר"ד מברלין . דוד פרידלענדר .